

ESZTERGOMI
KÖNYV-
TÁR

MINDEN OLVASÓNK NYER!

BUDAPEST

M. Kir. Külügymin. sajtóarchivuma
1. Disztér 2
poštarina plaćena

szálysorsjatekon, csak szelvényt kell gyűjteni

Cena - ára 1/2 dinár

Reggeli Ujság

18. évfolyam 80. szám

Urednik - Szerkeszti
Andrée Dezsó

Noviszad, 1937 március 22, hétfő

A valenciai kormány Angliát és Franciaországot is bele akarta sodorni a spanyol háborúba

Anglia kérdést intézett Rómához a katonaszállítások miatt

Párisból jelentik: A francia mérsekelt és jobboldali sajtó salamancai jelentés alapján ismerteti azt a jegyzéket, amelyben a valenciai kormány február havában Spanyol-Marokkóra vonatkozóan engedményeket kínált fel Párisnak és Londonnak. A lapok megállapítják, hogy

Valencia szoros értelemben vett katonai szövetséget ajánlott fel, amely a fasizmus ellen irányuló keresztes háború jellegével bírt volna.

A Liberté javasolja, hogy az ügyet Franciaországban bocsássák népszavazás alá. A kérdést a lap szerint a következő formában kellene megfogalmazni: Akarja-e Ön, hogy Spanyol-Marokkót vagy annak egy részét Franciaországhoz csatolják és ellenszolgáltatásként Franciaország résztvegyen a spanyol polgárháborúban Németország és Olaszország ellen? A válasz előrelátható: a francia nép erre a kérdésre hatalmas nemmel válaszolna, — írja a lap.

MIT AKAR VALENCIA?

A Journal des Débats megállapítja, hogy a francia külügyminisztériumnak az ügygel kapcsolatban közzétett jegyzéke alakilag talán fedi a valóságot, amikor azt állítja, hogy Valencia nem kért katonai segélynyújtást a két nagyhatalomtól, de a dolog lényegét illetően a helyzet másként áll.

Valencia minden erőfeszítése arra irányult, hogy Franciaországot és Angliát belesodorja a fegyveres viszályba és nemzetközi zűrzavart idézzen elő. Szerencse, hogy nem estünk beje ebbe a kelepcebe

— írja a lap, — de sajnos, hetek teltek el, mielőtt az elutasítást jegyzékbe foglaltuk volna és hosszú időn át titokban tartotta a francia kormány Valencia próbálkozásait. Teljes világosságra és őszinteségre van szükség, ha el

akarjuk kerülni a spanyol polgárháború csapdáinak veszedelmét.

HARCTÉRI JELENTÉS

A nemzetiek főhadiszállásának legutóbbi hivatalos jelentése a következőket mondja: Az északi harctéren a Soria-hadosztály visszaverte a kormánycsapatok támadását.

A guadalajarai fronton a köztársaságiak harci kocikkal indultak támadásra, de kísérletük összeomlott. A nemzetiek két harcikocsit zsákmányoltak.

A madridi harctéren ugyancsak visszavertük a kormánycsapatok támadását. A déli harctéren a köztársaságiak több sikertelen támadást intéztek Cordoba közelében a nemzetiek állásai ellen. A nemzetiek repülőgépei élénk tevékenységet fejtettek ki és négy elengedhetetlen gépet megsemmisítettek.

A NÉPTÖRVÉNYSZÉK ELÉ!

Barcelonai jelentés szerint 7 külföldi önkéntest a néptörvényszék elé állítottak, mert Franciaországba akartak szökni.

A hét önkéntest a katalán határőrök fogták el épen akkor, amikor át akarták lépni a határt. A jelek szerint a 7 önkéntest halálra ítélik.

ANGOL KÉRDÉS RÓMÁBAN

Londonból jelenti a Reuter iroda: A római angol nagykövét megbízást kapott, hogy olasz önkénteseknek február 20-án, vagyis a tilalom életbelépte óta Spanyolországban történt partraszállítása iránt szerezzen tájékozódást az olasz kormánytól.

HOLLANDIA HADIHAJÓKAT KÜLD SPANYOLORSZÁGBA

Hágából jelentik: Miután az utóbbi időben a nemzeti kormány hadihajói többször feltartóztattak és átkutattak holland kereskedelmi gőzösöket,

a holland kormány a «Henrik herceg» páncélos cirkálót Gibraltárba küldte.

Ugyancsak a spanyol vizekre irányították a Jáva holland gőzöst, valamint a »O 16« tengeralattjárót is a holland kereskedelmi hajózás védelmére.

Átalakították az osztrák kormányt

Neustaedter-Stürmer, aki a nemzeti szocialistákkal való megegyezést sürgette, kivált a kormányból

Bécsből jelentik: Az osztrák kormányban kisebb átalakítást hajtottak végre.

Kivált a kormányból Neustaedter-Stürmer Udo biztonságügyi miniszter.

Neustaedter-Stürmert — mint ismeretes — Schuschnigg kancellár a budapesti osztrák követség éléről hívta meg annakidején a kor-

mányba. Ebben az időben indult meg az osztrák kormány kezdeményezése a mérsékelt nemzeti szocialistákkal való kibékülés érdekében.

Neustaedter-Stürmer erőteljesen sürgette, hogy az osztrák kormány engedmények árán is tegye lehetővé a kibékülést s ezzel ellentétbe került a kor-

mány többi tagjával,

akik óvatosabban akartak előremenni ebben a kérdésben.

Neustaedter-Stürmernek később nagy szerepe volt az ugynevezett politikai egyesületek megalakítása körül. Ezekben akarták egyesek lehetővé tenni a volt osztrák nemzeti szocialisták szervezkedését. A kormány azonban betiltotta az egyesületek működését. Azóta

Neustaedter-Stürmer helyzete tarthatatlanná vált. Utóda a kormányban Skubel Mihály rendőrfőnök lett.

Hivatalos osztrák helyen hangoztatják, hogy a beállott személyi változás nem akasztja meg sem a rendkívüli politikai viszonyokra való tekintettel annakidején kibocsátott törvények és rendeletek felülvizsgálását, sem pedig a hivatalbeli rendi felépítés folytatására irányuló törvényhozási munkálátokat. Az említett törvények és rendeletek azokat az államvédelmi intézkedéseket jelentik, amelyeket 1934-ben elsősorban a nemzeti szocialisták ellen hoztak, amikor a Dollfuss elleni merénylet után betiltották a nemzeti szocialista párt működését. A múlt év végén az osztrák kormány elhatározta, hogy felülvizsgálja ezeket a törvényes intézkedéseket és a német-osztrák egyezmény szellemében enyhíti azokat.

Egyiptom felvételét kéri a Népszövetségbe

Genfből jelentik: Az egyiptomi külügyminiszter a Népszövetséghez jegyzéket intézett, amelyben Egyiptom felvételét kérte a Népszövetség tagjai sorába.

A jegyzék hangoztatja, hogy Egyiptom becsületesen megtartja nemzetközi kötelezettségeit és elfogadja a haderejére és fegyverkezésére vonatkozóan megállapított népszövetségi szabályokat.

Tatarescu Prágába utazott

Bukarestből jelentik: Tatarescu román miniszterelnök szombaton Prágába utazott. Beavatott román körökben úgy tudják, hogy

Tatarescu prágai megbeszéléseinek főtárgya a román-csehszlovák és a román-francia viszony lesz.

Az utóbbi időben ismételtlen felmerült a lehetősége annak, hogy új kétoldali szerződéseket kötnék Bukarest és Prága, továbbá Bukarest és Páris között.

Magyarázat a szelvénygyűjtéshez

Százhetvenhat szelvényt kell kivágni és egyszerre beküldeni. Annakidején közöljük majd, hogy a szelvényeket mikor kell beküldeni.

A Reggeli Újság 100 egynegyedes sorsjegyet vásárol és a száz sorsjeggyel mind az öt húzáson játszik, miniszteri engedély alapján. Ha időközben valamelyik sorsjegy nyer, a nyereségen újabb sorsjegyeket veszünk, a már meglévő százon kívül. Az ötödik húzás után a nyereségeket egyenlő részben osztjuk szét a szelvénybeküldők között.

A szelvények gyűjtését bármikor meg lehet kezdeni.

Csak az egész, kerettel együtt kivágott szelvény érvényes!

Reggeli levél

Az „Érettségi” Beogradban

Jövőre lesz husz éve, hogy Páris különböző külvárosaiban megkötötték azokat a szerződéseket, amelyekkel — legalább papíron — véget ért a világháború, de a békének két évtizede alatt a világ népei nem sokkal jutottak egymáshoz közelebb, mint amennyire a háború pergőtűzes napjaiban voltak. Valahol valami baj van s ennek orvoslására újabb nagyon divatba jött a kulturközlekedés hangzatos jelszava. A politikusok aknamunkája, a diplomaták cselszövései, a hadügyi tárcák ijesztő költségvetései, a nemzetiek és nemzetközies farkasétvágya, a munkanélküliség és minden más betegségi tünet egycsapásra el fog mulni, csak a kulturák közeledjenek.

Bölcsen megfordítottuk a régi római közmondást; az iskolában úgy tanultuk, hogy »inter arma silent Musae« s most úgy mondják, hogy a Muzsák lármájától elnémulnak az ágyuk. Így született meg az olasz—osztrák—magyar kulturegyezmény, a francia— lengyel kulturegyezmény, a jugoszláv—bolgár kulturegyezmény, a német—japán, a török—perzsa, a zulukaffer—hottentotta és a jó isten tudja, miféle kulturegyezmény.

A legtöbbje persze csak elméletben van meg, hiszen abban az esetben, ha minden egyezményt valóban végre is akarnának hajtatni, se enni, se aludni nem érnének rá a szüntelen kultureszerétől. Ha pedig az egyezmények egyikét-másikat mégis át akarják ültetni a gyakorlatba, ez rendszerint úgy történik, hogy bizonyos hivatalos közegek kijelölnek egy vagy több művészt (író, zeneszerzőt, énekest) s ezeket a másik állam hivatalos közegei végighallgatják s akár megértették a vendégszereplő művészeket, akár nem, udvarias tapssal ünneplik őket és sajátmagukat, akiknek oroszlanrésze volt a kulturegyezmény szerencsés megkötésében.

Nem hiszem, hogy ezektől a

kulturegyezményektől megjavulna a népek sorsa és egymáshoz való viszony, nem hiszem, hogy ez a sok kulturesere csak egyetlenegy háborútól vagy akár határviillongástól is meg tudná óvni ezt a jobbsorsra érdemes emberiséget. Felszínes udvariasságban, látszat-ünneplésekben és szép beszéddel körített vacsorákban még sohasem volt hiány, — de mit ér mindez, ha az asztal felett mosolygunk egymásra s az asztal alatt kinyitjuk a bicskát a zsebünkben?

A gyűlöletet lehet szítani, de a szeretet magától jön; a népeket egymástól eltávolítani lehet mesterségesen is, de a közeledést csak maga az élet, a természet, a reális szükségek és érdekek mozdítják elő. Ha ezek az alapfeltételek nincsenek meg, hiába építjük fel az emeletet.

A kulturának pedig nincs szüksége hivatalos támogatásra, mert a kínai falak már Kína körül is leomlottak s minden időben úgy volt, hogy a népek kölcsönösen kicsérélték egymás szellemi javait. A francia és német népre nem lehet ráfogni, hogy tulságosan rajongjanának egymásért, de a francia művészetet mindig nagyra értékelték Németországban és a német tudomány is megtalálta az utat a Rajna tulsó oldalára. Amikor Verdun körül a legvéresebb esaták folytak, a németek mégis elolvasták és magasztalták Henri Barbusse »Tüz« című regényét, pedig a tartalma ne éppen hízelgő rájuk nézve; mert a jó áru még a vámsorompókon és drótsövényeken keresztül is megtalálja a bevét, a rossz portéka viszont a leg-hivatalosabb támogatás mellett sem kell senkinek. A »kultura« már önmagában is a szellemi termékek javát jelenti s ezért nem kell féltetni egyetlen kulturát sem, nem marad homályban, ahogy például Molnár Ferenc »Ördög« című színműve eljutott a legtávolibb egzotikus államokba is, ahol kulturegyezmények még hírét sem hallották.

A legelső, a legnagyobb, a legdrágább...

A világ legnagyobb karácsonyfája az 1935-ben Newyork legmodernebb üzleti negyedében, Rockefeller Centerben felállított, csaknem 27 méter magas norvég fenyő volt.

Ezerhét száz méternyi drótra volt szükség, hogy az óriási karácsonyfára erősített 1700 színes villanylámpát árammal lehessen ellátni.

1936 karácsonyán hiába igyekeztek még nagyobb fát beszerezni, a rekordot nem sikerült többé megdönteni.

Ugyncsak a Rockefeller Centeré a világ leggyorsabban épült fel hőkarcolójának dícsősége is.

A 36 emelet magas épületet — miután az ásási és alapozási munkák 64 napot vettek igénybe — 43 nap alatt építették fel.

Ezidő szerint már az épület belső felszerelése van folyamatban, 1936 június 22-én a telek még érintetlen volt, 1937 április elsején azonban már az első lakók be fognak költözni a felhőkarcolóba.

A világ legrégibb hajkefét a kínai nagy fal tövében egy sirban találták. Régészek megállapítása szerint ez a hajkefe hozzávetőleg kétezer éves lehet.

Ezt a tekintélyes életkort is tulajdonítja a világ legrégibb borotvapengéje, amelyet Felsőolaszországban egy bronzkori sirban találtak és amely ezek szerint több mint háromezer éves kell, hogy legyen.

A föld legidősebb, legnagyobb élő fája az Egyesült Államokban a Sequoia nemzeti parkban áll. A neve »General Sherman Sequoia«.

31 méter 65 centiméter magas és a tővéből kerülete 26 méter 85 centiméter.

Életkorát körülbelül ötezer esztendőre becsülik.

A legdrágább biblia Bruce Rogers amerikai nyomdatulajdonos birtokában van. A biblia különleges japán papirosra van nyomva, amelyből csak egyetlenegy példányra valót állítottak elő. Az egyetlen példány kinyomása után a szedést azonnal megsemmisítették. Ennek a kötetnek előállítás költsége egymagában több mint huszonezer frank volt.

A világ első madárijesztő gyárát rövid idővel ezelőtt nyitották meg a franciaországi Grenoble-ban. A gyár szakszerű kutatások

alapján garantáltan hatásos madárijesztőket állít elő tömegprodukciónban és ezek a madárijesztők rádióberendezéssel együtt, vagy anélkül kaphatók.

Az első tengeralattjárót Flavius Attilius római technikus akarta megépíteni. Attilius még Julius Caesar idejében élt és neki terjesztette be terveit, egyben pedig azoknak kivitelére pénzbeli támogatást kért. Caesar azonban, technikai dolgokban kevésbé ismerte ki magát, mint a stratégiában, a tervet mint nyilvánvaló örvültséget elutasította. Az első oly konstrukciót, amelyet buvárhajónak lehet nevezni, 1924-ben egy Drebbel nevű építette.

Ezt a buvárhajót a tervek szerint tízenkét pár evező hajtotta volna.

Az első praktikus használható buvárhajót Robert Fulton építette 1801-ben.

A történelemben ismeretes első italfogyasztási adót 1104-ben léptették életbe Augsburg város tanácsurai. Ennek az adónak akkor »Ohmgeld« volt a neve.

Végül a legpusztítóbb jégese, amennyire megállapítható, 1902-ben fordult elő Jü Vu kínai tartományban. E szörnyű zavatar alkalmával

bebizonyíthatóan négy és fél kilós jégdarabok is estek és a katasztrófnak több mint száz emberélet esett áldozatul.

Hasonló szörnyű jégeseket figyelték meg az indiai keleti part vidéken is. Európában az eddig előfordult legnagyobb jégdarabok körülbelül egy kilogram súlyúak voltak.

Tiltott műtétért egyévi börtönre ítélek egy tavankuti asszonyt

A szubotícai törvényszék Vukics Veszelin hármass tanácsa szombaton ítélezett Perl Katicát 42 éves tavankuti asszony bünyében, aki Mojzes Matild 22 éves tavankuti lányon

iltott műtétet hajtott végre. A tanúk kihallgatása után a bíróság

Perl Katicát egyévi börtönre, Mojzes Matildot pedig egyhávi fogházra ítélte.

A bíróság azért hozott ilyen szigorú ítéletet, mert az utóbbi időben különösen Tavankut környékén nagyon sok halállal végződő magzatelhajtás történt.

ésben megállta a vizsgát és — hogy szójátékkal éljek — érettnak nyilvánították...

A közönség azzal az érzéssel távozott a színházból, hogy ez a Fodor László kitünő író, ezek a pestiek, ezek a magyarok tudnak s bizonyos, hogy a jövőben is megnézik Fodor Lászlónak s a többi magyar írók darabjait.

Ismétlem, minden kulturegyezmény nélkül. Mert a kulturközlekedés titka roppant egyszerű: jót és szépet kell alkotni, azt minden nép nyelvén megértik.

Blazsek Ferenc

Elő őskori állatokat találtak a holland-indiai Sárkányok-szigetén

Két angol expedíció szenzációja

A brit királyi földrajzi társaság Denis Palmer vezetésével kisebb expedíciót küldött a holland Kelet-indiához tartozó Kohod-szigetre. A világ egyik titokzatos szigete ez Sumbava és Flores között. A Sárkányok szigetének is hívják, eddig mindössze három fehér ember kötött ki partján, a sziget belseje azonban még teljesen ismeretlen. Néhány évvel ezelőtt egy holland tudós állítólag

elő őskori állatokat talált a szigeten,

óriási hullókat, amelyeket a tudományos világ »komodoi sárkányok« (Varanus Komodoensis) néven könyvelt el. A holland tudós leírása szerint a talált őslények roppant gyíkok, három-öt méter magasak, gyilkos husevő vadállatok, melyek a zsákmányukat úgy hurcolják el és úgy ölik meg, mint ezt a dinosaurusok tehették meg számlálhatatlan idő előtt. Ezek a hullók az egész világon csak itt találhatók, vadászni azonban a holland kormány tiltó rendelete folytán, nem szabad rájuk.

Denis Palmer, egy amerikai barátja, több benszülőtt és néhány fényképező gép kíséretében emberfeletti nehézségek árán közelített meg most ismét a szigetet, amelyen: »ugy éreztük — írja jelentésében —, mintha századokon keresztül kerültk volna vissza a rémület országába.«

AZ ELSŐ SÁRKÁNY

Egy napon Denis Palmer vidáman üldögélt amerikai barátjával az öböl sekély vizében.

— Hirtelen sötét testet pillantottam meg — írja —, amint kibukkant az öserdőből és lassan lefelé csuszott a tengerhez. Az amerikai is azonnal észrevette. Előszonyodva néztük az első Komodo-sárkányt. Lélegzteni is alig mertünk.

Az óriási gyík mintegy öt méter lehetett.

Izmos lábai rövidek voltak, nehézkes, erőltetett mozgással haladt előre. Pikkelyes, ráncos bőre mozgathatónak és puhának látszott. Színe barnás-fekete volt; ijesztő, üveggyöngyhöz hasonló szemei vadul fényltek. Észrevettük azt is, hogy lelogasztott nyaka igen hevesen lüktetett. Meglátott-e vajjon a szörny bennünket?

A gyík mereven keresztülbámulva rajtunk, egyenesen felénk tartott, mintha nem is léteztünk volna. Nyugodt haladása rémüléssel töltött el. Ha félelem nem bénította volna meg tagjainkat, elfutottunk volna. A víz szélére érve, a hulló már csak öt méterre lehetett tőlünk. A sziklákhöz ütődő habok zajától eltekintve, minden néma volt. A madarak abba hagyták éneküket, a távoli falu nesze sem hallatszott. Ugy látszott, az egész világon csak mi élünk, no meg az ismeretlen természetű szörnyeteg. A legvérfagyasztóbb pillanat most következett. A szörny lassan hátulsó lábaira emelkedett és

többször kiöltötte lánghoz hasonló, villás fekete nyelvét. Megiáltuk éles, görbe fogait.

A helyzet már-már kritikussnak látszott, amikor a társam — tüszszentelt! Ha a közelünkben bomba robbant volna, annak sem lehetett volna nagyobb hatása. A gyík villámgyorsan megfordult és az öserdő felé menekült. Egy perc alatt odaért, a következőben már el is tűnt.

A GYÍKOK VÖLGYÉBEN

Néhány nap múlva, a benszülőttek tanácsára, elejtett őz tetemét ráerősítették egy fára, az ugynevezett gyíkok völgyében, ahol aztán a sűrű bozótban elrejtőzve, órákig vártak a megérkező sárkányokra.

— A levegő fullasztó volt — jelenté Palmer. — A bizonytalanságnak és a félelemnek az az érzése, melyet Komodo terjeszt ki azokra, akik titkait akarják kifürkészni, ismét nyomasztóan hatott reám. A legnagyobb nyugtalanságot mégis a szokatlanul alacsonyan koválygó keselyük keltették fel a halál és a rossz előjel madarai, melyek a fejünk felett keringtek. Három lábra erősített két fényképezőgépet a lencsét az őz tetemére irányítottam. Tekintetünk a mintegy harminc méter távolságra levő sziklafal tövében tátongó gyíkbarlang bejáratára tapadt. Talán husz percet várakoztunk még, mikor a környező magas fü szétrnyit és egy körülbelül kétméteres, fejletlen gyík jelent meg

és a nyitott térségen keresztül a csalogató tetem felé sietett. Néhány méternyire tőle óvatosan megállt és szaglászva körbejárta. Azután hátulról a test tetejére mászott, vastag szeleteket tépve a husból. Néhány perc alatt több félig fejlett gyík jelent meg; öt vagy hat közülük kíváncsian szaglászott jobbra-balra. A lehető legnagyobb csendben fényképezni kezdtem. A táplálkozó hullók, noha látszólag nem vettek tudomást jelenlétünkről, hirtelen abbahagyták az evést és gyanakvóan szaglászta a levegőbe.

Az első sárkány közeledtére hallos, természetellenes csend borult a völgyre, az egyetlen hallható zaj a hullók hústépő lármája volt. Mi a lakmározást nagy izgalommal szemléltük:

ilyen jelenetet nem láthatunk sehol a föld kerekén.

Azután egyszerre érdes, köhögő hangot hallottunk. Néhány perc múlva az amerikai csodálkozó arc kifejezéssel megragadta a karmat:

— Jó Istenem, — suttogta. — Nézzén oda!

A SZÖRNYETEG

Tekintetét követve, irtózatossá vánt tárt a szemem elé. A szemben levő barlangok egyikének bejáratából szinte zajtalanul óriási sárkány csuszott ki. A hulló óriási, gömbölyű fejét és kurta nyakát kinyújtotta; villás nyelvét

láng módjára öltögette. Az óriási sárkánygyík kényelmesen tovább mászott, amint lihegve szívta be a levegőt, ajkai hátrahúzódtak és ijesztően dörmögött. Mikor teljesen kiért a szabadba, láttuk, hogy a hossza hat méter lehet.

A többi gyík elmenekült.

Az őslény, miután néhány pillanatra a barlangja előtt pihent, gyorsan és ügyesen a magas fűbe siklott. Száguldozását a ringó fű mozgása jelezte. Hazugság volna azt állítani magunkról, hogy nem féltünk. Teljesen védtelenül guggoltunk ott, mert hiszen mit ér a kurta lándzsa egy óriási szörnyeteg ellen? Idegölő percek voltak ezek, várni az esetleges támadást. Ugyanekkor tudatára ébredtünk annak, hogy olyan jelenetek leszünk szemtanúi, amilyeneket fehér ember aligha láthatott. Azokból a dörmögő torokhangokból ítélve, melyeket a hulló hallatott, nem nagyon jó kedvében lehetett. Végül elérte a tisztás szélét és szörnyű formájú fejét a sűrű bozót felé nyújtva, a csábító hus felé pislogott. Majd roppant óvatosan, lépésről lépésre közeledett a préda felé. Mikor a tetemtől három méternyire lehetett, egy pillanatra megállt és még egyszer szétrnézett. Ugyalátszik, mindent rendben talált, mert gyorsan nekiramodott és hozzáfogott borzalmas lakomájához. Hátragörbült fogaival óriási darab húst kapott el és hátsó lábaira emelkedve, féktelen vadással kitépte a testből. Az első falatot megkóstolva, a mohó vadállat minél gyorsabban igyekezett az egész húst elfogyasztani. Minden lenyelt falat után mély, rekedt, morgó hangot hallatott a torkából. A hullók császára mégsem folytathatta sokáig magános lakmározását. Alig tíz perce falhatott, amikor a magas fűből újra zörgést hallottunk. Nemsokára

másik, éppolyan hatalmas sárkány mászott a fák tetejére felé.

Kis idő múlva az ujjonnan érkező hulló, hogy jobban láthasson, mellő lábával egyik fa törzsének támaszkodva, a levegőbe ágaskodott. Ugyalátszik, az első sárkány látása feldühösítette. Először csak

hatalmas testét mozgatta ide-oda, de amint dűhe növekedett, farkával erősen csapkodott jobbra-balra, közben üreges állkapcsait csattogtatta. A felbőszült sárkány természetes helyzetébe visszaereszkedve, gyorsan a tisztásra vágatott és látszólag váratlan rajtaütéssel megtámadta a lakmározó hullót. De ezt sem érte teljesen előkészületlenül a támadás, mert az utolsó pillanatban villámgyorsan megfordult, hogy a támadóval szembekerüljön. Mindketten tágranyított szájjal indultak a küzdelembe. Mikor fejükkel alig méternyi távolságra voltak egymástól, lassan körbe-körbe csuszta, egymás torkát keresve. Ebben a pillanatban éreztem, hogy

a történelem könyvének lapjait évmilliókkal fordította vissza.

Mindkét gépemet használva, megállás nélkül készítettem a felvételeket. Filmtekercseimet villámgyorsan cseréltem ki. Közben a két küzdő fél folytatta harcát. Az ügyesebben mozgó támadó sárkány most hirtelenül nagy sebet hasított a másiknak testén. Erre a megsebzett hulló látszólag rémülten, lehorgasztott fejjel lassan hátrált. Majd gyorsan megfordult és teljes sebességgel menekült, egyenesen felénk tartva.

— Nézzén csak — üvöltöttem a társamra — a szörnyeteg nem látja, hogy itt vagyunk.

Hirtelen talpraugorva, gyakorlatilag jelentéktelen lándzsáinkat a felénk rohanó sárkány elé tartottuk. Térdeim olyan hevesen remegtek, hogy alig tudtam állva maradni.

A menekülő óriási gyík letaposta a gyenge fűtörzset,

feldöntötte fényképezőgépeimet és előttünk állt.

Amint észrevett bennünket, alighanem nagyon meglepődött, mert éles ordítást hallatott és a levegőbe dobva hatalmas testét, megfordult. Azután — legnagyobb szerencsénkre, — eltűnt a másik irányban. Alig távozott, a földre rogytunk. Az arcunk verejtékezett. Több percig tartott, míg magunkhoz tértünk.

Egymillió dolláros per a kanadai ötösikrek miatt

Egy újságra szörny beperelte a kanadai államot és az ikrek szüleit is

New Yorkból jelentik. A kanadai ötösikrek a világ egyik legnagyobb arányú polgári perének középpontjába kerültek. Ivan Spear impresszárió ugyanis

egymillió dollár (ötvenmillió dinár) kártérítést követel

együttesen az ikrek szüleitől, valamint a kanadai államtól, mely a gyermekük gyámja.

Az impresszárió előadja keresetében, hogy mikor a gyermekek megszülettek, szerződést kötött apjukkal. Dionne-nal, hogy egész Amerikában turnén fogja mutatni a családot. A turné jövedelmének hetven százalékát kötötte ki magának. A szerződés végrehajtására sohasem került a sor mert

alighogy a gyermekek megszülettek, a kanadai állam

»kisajátította« őket.

Az impresszárió több ízben követelte jogait Dionnetól aki azonban azzal védekezett, hogy szívesen eleget tenne a szerződésnek, de mit csináljon, mikor elvették tőle gyermekeit és ő maga is csak nagyon kevés pénzt kap értük. Ezért aztán az impresszárió az apával együtt az államot is beperelte. A bíróság a napokban hoz ítéletet a különös perben.

— A „Hindenburg“ első idej délamerikai útja. A „Hindenburg“ óriásléghajó első idej délamerikai útján szombaton Santa Cruzba érkezett. A „Hindenburg“ vasárnap indult vissza Délamerikából Németországba.

Stux és Fux az álhírekről

Szin: A pesti kávéházban találkozik Stux és Fux

FUX: Mi újság, Stux ur? Hogy van az, hogy már napok óta nem láttam a kávéházban?

STUX: Az álhírek miatt nem jöhettek...

FUX: Hogyan? Ezt nem értem...

STUX: A feleségem nem engedett az álhírek miatt kávéházba.

FUX: No, de mi köze a maga kávéházbajlásának az álhírekhez?

STUX: Csakis ahhoz van köze. A Brumzala olyan álhíreket terjesztett, hogy naponta kártyázom és sokat veszek a kávéházban, mire a feleségem nem engedett el hazulról...

FUX (mégis): Mondja, már megint kezd ugatni?! En azokra az álhírekre gondolok, amiket a lapok megcáfoltak.

STUX: Sajnos, ezeket az álhíreket nem cáfolták meg a lapok...

FUX: Hogy-hogy?

STUX: Mert olyan rossz lapjaim voltak, hogy csakugyan mindig vesztetem a kártyán... Hol itt a cáfolat?

FUX: Idehallgasson, maga szerencsétlen! En nem a kártyázásról beszéllek!

STUX: A dominóra gondol? Abban is vesztettem, de nem olyan sokat...

FUX (dühös): Hallja, ne dühösködjön, mert pörüljérek! A politikai álhírekről nem hallott?

STUX: Ne mondja... Az a csirkefogó Brumzala valami politikai pletykát is terjesztett rólam?

FUX: Slussz! Elég volt ebből a témából, mert még megüt a guta.

STUX: De nekem nem volt elég. Most már tudni szeretném, hogy milyen hazugságot talált ki rólam még a Brumzala... Hiszen életemben sem politizáltam...

FUX: Hagyja abba, amig szépen beszélnek! Csevegjünk inkább másról! Mit szól hozzá, hogy itt a tavasz? Megérkezett március idusa.

STUX: Magának is vendégei jöttek a tenyészállatvásárra?

FUX: Hogyan jut ez most az eszébe?

STUX: Valami Idus magérkezéséről beszélte...

FUX (dühög): De maga szerencsétlen, ez nem egy nő!

STUX: Ezzel a névvel, hogy Idus, csak nem lehet férfi?

FUX: Ugy kell nekem, ha még mindig szóbaállok magával! Ha mindenáron tudni akarja, a tenyészállatvásárra csak a sógornóm jött fel.

STUX: Azt véletlenül ismerem. Azt nem Idának, hanem Izának hívják... És mondja, kiállítják?

FUX: Hát ez ostobaság, hogyan jut az eszébe?

STUX: Csak azért kérdeztem, mert egyszer maga azt mondta, hogy még nem látott nagyobb libát a sógornójánál...

FUX: Utoljára figyelmeztetem, ne ugrasson és ne csináljon mindenből viccet! Azt hallom, hogy a mezőgazdasági kiállítás nagyon szép. Felállítanak egy gazdasági tanácsadót is, ahol mindenki kaphat ingyen prakti-

Harsogó derűtség közben ítélték el a „világ legjobb énekesét”,

Aki négereket és artistákat vitt pártogónője lakására és hóhérjelmez, bárdot, igazgyöngyöt vitt el onnan

Páris, március. — Alexis Bilalte... Ki hallotta már ezt a nevet? Senki. Pedig úgy lehet, az a fiatalember, aki ezt a nevet viseli, a világ egyik legjobb énekes. Sajnos, egyelőre még csak maga hirdeti saját ragyogó tehetségét. A fiatalembernek egyébként most volt az első nyilvános fellépése, de ezuttal még mindig nem színházban, hanem az egyik párisi büntetőbörtön előtt. Furcsa eset.

A jövődéli nagy énekest pártfogásába vette egy már nem éppen fiatal, s nem éppen ismert nevű író. Mayen Hedvig asszony. A gyengéd kapcsolatnak az vetett köztük véget, hogy egy napon heves jelenet után a hölgy kiutasította lakásából az ifjú tenoristát, aki

távozott is, de közben magával vitt egyet-mást a hölgy holmijai közül.

Többek közt egy török bárdot, amelyet általában kivégzéseknél használtak, azonkívül egy török hóhérjelmezt, egy mandarin-diszruhát, egy gyöngygyűrűt, s azonkívül több drága régi fegyvert. Később, mikor le akarták tartóztatni Bilalte revolvert fogott az egyik rendőrré. Ezekért vonták most a bíróság előtt felelősségre.

A szélesvállú, tarka-barka színekbe öltözött fiatalember

inkább vidám csavargónak látszik, mint gáláns lovagnak.

Az elnök kérdéseire elmondja, hogy a Montmartre kis vendéglőjében énekelt és itt ismerkedett meg Mayen Hedvig asszonnyal, aki kijelentette, hogy nagyon tehetségesnek tartja és hajlandó támogatni.

Ekkor a bírói emelvény elé lép a panaszos Mayen Hedvig. Az elnök először a természetes hölgy személyi adatait véteji jegyzőkönyvbe.

— Asszonyom, — mondja a bíró, — legyen nyugodt, az életkorát nem fogom megkérdézni.

Mayen Hedvig kissé zavartan mosolyog, de nyilvánvaló, hogy hálás a bírónak ezért a tapintatosságáért.

— Különbösen is felesleges volna ez a kérdés, — teszi hozzá a bíró, — mert

én ugyanis tudom, hány éves. (Derűltésg).

Áttérve a tárgyra, elmondja hogy hogyan ismerkedett meg Bilalteval, aki azután egészen betelepedett hozzá. Az elbeszélése egyre érdekesebb lesz.

— Fantasztikus, hogy ez a Bilalte miket meg nem engedett magának. — Tessék elképzelni, egy éjszaka mikor bejutott a hálószobámba lépve azt látom, hogy fehér ágyamban egy szu-

rus gazdasági tanácsokat. STUX: Fogadjunk, hogy én nem kapok... FUX: Miért ne kapna pont maga?

STUX: Mert én azt akarom megkérdezni, hogyan költöttek havonta 500 pengőt, amikor csak kétszázat kerestek... FUX (vörös a méregtől): Maga igazán résztvehet a tenyészállatvásáron, mert az ökrök között még díjat is nyert. Értse meg, itt mezőgazdasági tanácsokról van szó! És különben is ez a maga kérdése olyan ostoba, mintha azt kérdeznék, hogy a sötétben hogyan lehet látni.

STUX: Azt nem kérdezem, mert tudom...

rokfeketé néger fekszik...

— Néger? — Kapja fel fejét csodálkozva az elnök.

— Igen elnök ur, néger, még pedig nem is egyedül, hanem a feleségével. (Harsogó derűltésg).

— Mint később megtudtam, Bilalte az egyik montmartrei csapszékéből invitálta meg őket a „lakására”... Egy másik alkalommal két artistával állított be. Elképzelhetik, hogy milyen kínos helyzetbe kerültem. Lenge pongyola volt rajtam, amikor berontottak. De, kérem, én társaságbeli nő vagyok és tudom, hogy hogyan kell fogadni a vendégeket. Teával kínáltam meg őket, később liköröket tettem az asztalra.

Tulajdonképpen egészen jól elszórakoztunk.

Reggel nyolcig maradtak.

Hat magyar puli világsikere a nagy newyorki kutyakiállításon

NewYorkból jelentik. Ünnepes külsőségek között, fotoriporterek sora mellett indult utnak 1935 októberében Amerika felé hat darab koromfekete magyar puli. Az Egyesült Államok egyik nagytekintélyű kutyaszakértője utazott NewYorkból Budapestre értük. Azzal a megbízással küldték a magyar fővárosba az amerikai kutyaszakértőt, hogy

válogasson ki néhány fajtiszt pulikutyt, vásárolja meg őket és vigye Amerikába.

Az amerikai ur a Magyar Ebtenyésztők Egyesületének segítségével kiválasztott hat kutyát, összeszecsomagolta őket, vonatra, majd hajóra szállt velük és néhány nappal később kikötött NewYorkban.

A hat kis félèves puliról főmódon gondoskodtak Amerikában. Remek lakást kaptak és kitünős közot. A pulik mégis bánatosok voltak NewYorkba érkezésük pillanatától kezdve. Nem örültek a uxuslakásnak, a koszthoz pedig egyáltalában hozzá sem nyúltak. A kutyaápolók az első napokban nem törődtek a dologgal, majd megjön az étvágyuk — gondolták. Mikor egy hétnél is több idő telt már el és a pulik a koplalástól egészen lesóványodtak, akkor derült ki, hogy mi a baj:

FUX: Hogy-hogy?

STUX: Felgyujtom a villanyt...

FUX: Ne ugrasson, mert baj lesz! Én úgy gondoltam, hogy ha teljes sötét van, akkor nem lehet látni.

STUX: Dehogyanisem. Van ugy, hogy csak a sötétben lehet látni.

FUX: Hol, maga szerencsétlen?

STUX: A moziban...

FUX: Na, elég volt a maga ostobaságából! Hiszen maga rosezabb még a rémhirterjesztőknél is...

STUX: Mondja, Fux ur, a Matuska rémhirterjesztő?

FUX: Hogyan jut ez az eszébe?

STUX: Azért, mert a Matuska rémhíres...

Pallos Ferenc

Mayenné elmondja még, hogy Bilalte jobb ügyhöz méltó buzgalommal gyekezett mulattatni vendégeit. Kinyitotta az egyik szekrényt, kivett egy gyönyörű kínai női ruhát és felöltözött kínai hercegnőnek. Az artista uraknak az nagyon tetszett. Egy más alkalommal, mesélte a bőbeszédű dáma, nem tudott lefeküdni, mert megint Bilalte vendégei foglaltak el minden ágyat.

— Azzal ütöttem el az időt, hogy ülttem az asztalhoz és verset írtam. Egy görög szonettet... Kérem, minden szaj abból származott, hogy tehetségesnek tartottam és két új tangómat vele akartam előadtni.

— Máskor legyen elővigyázatosabb

figyelmezteti atyailag az elnök.

— Ne tessék féltetni, soha többé yesmi nem rordul elő, — fogadkozik a hölgy.

A bíróság végül is Bilalte nyolchónapi fogházra és huszezer frank kárerítésre ítélte.

Mayen Hedvig, mikor meghallotta az ítéletet, egy pillanatra elfeledkezett saját sérelmeiről és részvételleljesen pillantott egykori védencére.

— Szegény fiu, — mormolta, — igazán nem akartam, hogy ilyen súlyosan megbüntessék.

a pulik nem ettek addig, mig magyarul nem szóltak hozzájuk.

Sürgösen kerestek egy magyar nyereket NewYorkban, akinek nem volt egyéb teendője, mint elbeszélgetni a pulikkal — anyanyelvükön.

Ettől kezdve aztán vidámak voltak, jól érezték magukat és néhány nap alatt visszahívták leadott kilóikat. Csendes visszavonult életet éltek egyébként, egészen az elmúlt hétig.

A mult héten nyílt meg NewYorkban a világ legnagyobb kutyakiállítása és a pulik is meghívót kaptak ide. Rendkívüli megiszteltetés ez, mert a kiállításra csak a nagyon elismert, előkelő kutyafajták kaphatnak meghívót, a pulikat pedig egyáltalán nem smerték azelőtt Amerikában.

A hat kis puli tehát megjelent a nagy kiállításon.

Hogy a továbbiakban mi történt velük arról már a newyorki újságok számolnak be írásban és képekben. Az történt, hogy a pulik rendkívüli sikert arattak. Mindenki megcsodálta őket és sokezer amerikai kutyabarát határozta el, hogy áttér a pulitartásra.

»Nyelvtörő nevükkel, fekete botontosságukkal átülő sikert arattak«, — írják többek között az amerikai újságok.

»Legnépszerűbb andrásházi Zsuzsi volt, me is nyerte az első díjat a pulik között...« Mátyáshegyi Subás negyedik lett... »a magyar pulik szenzációi voltak a kutyakiállításnak...«

Ezeket írják a világ legnagyobb kutyakiállításának beszámolójában a magyar pulikról az amerikai lapok. A hat kis puli karriert csinált odakint.

HALLÓ!

Megrázó dráma játszódott le a napokban Új-Zéland egyik kisvárosában, Port Chalmersben, ahol egy fiatalasszony első gyermeke születésekor gyermekágyban meghalt. Mindenki csodálta a fiatal férjet, aki a szörnyű csapással szemben bámulatraméltó energiával őrizte meg lelki nyugalmát. A temetés után azonban a férfi hirtelen elűnt. Izgatottan keresték mindenfelé — amikor hirtelen megszólalt a város templomának harangja. Az emberek felsejtek a harangtoronyba és ott találták a fiatal férjet, aki a harangkötélre akasztotta fel magát. A fudokló görcsös rángásai szólaltatták meg a harangot és így sikerült még az utolsó pillanatokban megmenteni az öngyilkost.

Az amerikai repülőársaságok és a kínai kormány között folyó tárgyalások eredményeként rövidesen megvalósul a Manilla—Honkong közötti rendszeres repülőjárata. Ennek következtében még ebben az évben megvalósulhat az a repülőösszeköttetés, amely lehetővé teszi, hogy meghatározott menetrendszerű időpontok betartásával Dél-Amerikán, San Franciscón, Honkongon, Athénen, illetve Spayolországon keresztül körül lehessen röpülni a világot. Jules Verne híres regényében ez az utazás még nyolcvan napot vett igénybe — az új földközi repülőjárata igénybevételével az utas 28 nap alatt repülhet körül a földgolyót.

A párisi Sorbonneon érdekes előadást tartott Aldo Castellani, a londoni tropuszkutató orvosi intézet igazgatója, az abessziniai hadjárat egészségügyi viszonyairól. Azok az eredmények, amelyeket orvosi szempontból a hadjárat folyamán teljes győzelmeinek nevezték. Az előadó szerint az egész hadjárat alatt egyetlen pestis, tifusz vagy koleraesetet jegyeztek fel merevgörccs következtében, hét halálesetet pedig nap-szurás idézett elő. Maláriában 1941-ben betegedtek meg, ezek közül azonban csak huszonhárman haltak meg. A tipikus tropusi betegségek, amelyek az abesszinek soraiban tömegesen szedték áldozataikat, az olasz hadseregben ugyancsak semmi kárt nem tettek. Aldo Castellani statisztikája szerint, betegség következtében (amibe kigyómarás, vízbefulladás stb. szintén bele van számítva) a hadjárat során összesen 577 közlegény és 22 tiszt halt meg.

A bécsi rendőrfőnökség elhatározta, hogy a rendőrlövők kengyelére éjszakai szolgálatok alkalmával kis elektromoslámpákat szereltet. Az intézkedés oka az, hogy az utóbbi időben gyakran történtek balesetek a lovasrendőrségnél, mert a száguldó autók nem vették észre a rendőrlövőket és őket lovasaikkal együtt elütötték. Remélik, hogy az új intézkedés átlát az e fajta balesetek száma lényegesen csökkenni fog.

Az egyesült államokban törvényjavaslat készül, amely az amerikai hívatásos zenészek között egyre jobban terjedő munkanélküliségre való tekintettel megtiltja a bevándorlási hatóságoknak, hogy külföldi zenészeknek bevándorlási engedélyt adjanak. A javaslat indokolása hivatkozik arra, hogy a rádió és a hangosfilm következtében igen sok zenekar megszűnt és számos hívatásos zenész vált állástalanná. Washingtoni jelentés szerint a törvényjavaslat a legközelebbi napokban már a parlament elé is kerül.

Az esernyőről eddig úgy tudtuk, hogy a XVIII. század eleje óta van közhatalomban. Néhány napal ezelőtt a párisi esernyőkészítők egyesületének ülésénél a párisi esernyőkészítők egyesületének elnöke, a kulturális és történelmi kutatók megállapította, hogy az esernyők, napernyők és sétatombok használata sokkal régebbi időre nyúlik vissza, amennyiben ezek a felszerelési tárgyak már az őskori asszírknál is használatosak voltak. Az első napernyőt állítólag II. Szalmanaszar asszír király számára készítették.

Stradivari titkát kutatja egy magyar feltaláló

A napokban készül el az első csodahegyszer, amelynek anyaga olcsó, de hangja olyan, mint a mesterhegedűké

Budapest, március.

Ritka érdekessége van a főváros zenei világának. A belváros egyik régi hegedűkészítő mestere egy fiatal kémikussal a napokban fejezi be annak a csodahegedűnek a készítését, amelyről máris nagyon sokat beszélnek.

A hegedű érdekessége, hogy a hangerősségben és hangszínezetében olyan csodálatos, hogy

csak Antonio Stradivari, a világhírű cremonai mesterhegedűkészítő műveire hasonlítható.

A Kálmán uccai szűk kis hangszerkészítő műhelyben lázasan dolgozik a fiatal mester és a feltaláló, a kémikus. Az üzlet roskadásiig tele hangszerekkel, a falban ezernyi szeg, mindegyiken hegedű, gitár, bendzsó vagy más hangszer függ.

A csodahegedűt, — amelyet feltalálója „Arlita“-nak keresztelt el, — most lakkozzák. A fehér köpenyes Artz Antal, a műhely főnöke óvatosan fekteti az értékes hangszert az ölébe. A széles ecsetet gondosan mártja bele a lakkos dobozba, azután lecsurgatja a felesleges mennyiséget, majd szépen, egyenletesen keni a festéket a hegedűre. Közben, a munka lázában nagy lelkesedéssel beszél:

— Érdekes, nem az enyém a dícsőség, a hegedű készítő mesteré, hogy rájöttem a Stradivari titkára.

Barátjára mutat, a feltalálóra aki szemmeláthatólag igen drukkol. Komoly fiatalember és úgy ismeri a hegedűnek minden titkát, mint egy vérbeli szakember.

Szerényen felelget kérdéseinkre:

— Rengeteg hegedűt bontottam széjjel. Megvizsgáltam mindegyik faanyagát, a lakkozását. Sokáig próbálgattam a frissen készült és a régi hegedűket. Megállapítottam, hogy minden hegedű rendkívüli mértékben reagál hőmérsékletváltozásra, különösen azonban nedvességre. Ez utóbbi a hegedű rekedtségét idézi elő, amely tulajdonság azután a hegedű hangjának rovására megy. Halk, reccogó, kellemetlen hangú lesz a hangszer.

— Rájöttem — folytatja a feltaláló —, hogy

Stradivari valamilyen vegyi anyaggal itatta át hegedűinek fát és azután dolgozta ki azokat hangszerré.

Különös anyag volt ez, összeállításának titkát a nagy hegedűkészítő mester még legszűkebb családjában sem árulta el és titkát magával vitte a sírba. Különös eljárásával mintegy impregnálta a hegedű fáját. A különös vegyi anyag azután csodás hatást eredményezett: a hegedű csengő, tiszta, bugó hangját az elérhető legnagyobb erősségig fokozta és állandósította. Ez utóbbi azt jelenti, hogy az ő különös eljárásával

készült hegedűi az első napon éppen úgy szólottak, mint ma, annyi idő után.

A fiatal feltaláló nagy nekibátorodással és lendülettel beszél tovább:

— Sok és fáradságos kísérletezés után rájöttem, hogy Stradivari különleges vegyi anyaga tulajdonképpen pác volt.

Olyan pác, melyet az asztalosok is használnak, csak természetesen az összetételben van a nagy titok.

Olcsó, gyári hegedűt vesz most a kezébe Artz Antal, a hangszerkészítő mester. Tíz pengőért árulják ezeket az ugynevezett iskolahegedűket, melyeken a kisdíjak vagy a felnőttek is kezdő hegedűleckéiket szokták gyakorolni.

A tízpengős iskolahegedű hangja meglepően tiszta, szépen szól és erős.

— A különleges páccal — mondotta a feltaláló — egyszerű gyári hegedűből olyan hangszert készítettem, amelynek hangszínezete és erőssége vetekszik a mesterhegedűével. Pedig tessék megnézni, igazán semmi különleges nincs ezen a hegedűn, olcsó hurokka és minden más „filléres dologgal” van csak felszerelve.

Kétségtelen tehát, hogy a különleges pácolás váltja ki a csodálatos hangot a hegedűből.

A kitűnő eredményeken felbuzdulva, Litausz András, a feltaláló és Artz hegedűkészítő most több művészi hegedűt készít. Előzőleg mindegyik hegedűnek a fáját bepácolják a csodaszerrrel. Most lakkozzák a hegedűket, néhány nap múlva már el is készülnek teljesen.

A Kálmán uccai kis hangszerműhelyben éjjel-nappal dolgoznak. Várják a pillanatot, mikor készül el az első „Arlita”, melyhez hasonló Antonio Stradivariuson kívül mind a mai napig nem sikerült senkinek sem készíteni.

(Z. G.)

Új fordulat a Schaeffer-féle milliós örökségben

Schaeffer Henriette Amerikában elhunyt magánzónó 18 millió dolláros örökségének ügyében most jelentős fordulat állott be. Az örökség bányai igénylői mind-azideig nem tudták százszázalékosan bebizonyítani, hogy joguk van az örökséghez. Most Hesz Miklós felsőbányai lakosnak, aki régészettel is foglalkozik, sikerült összeállítani a Schaeffer család családfáját, amelynek alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az örökséghez a bányai Schaeffereknek is joguk van. Az egyik jogos igénylő, özv. Kvint Istvánné született Schaeffer bocsári asszony most 78 éves korában meghalt.

A noviszádi orvosi kamarának van a legtöbb tagja

Tegnap tartották meg a dunabánsági orvosi kamara közgyűlését

Tegnap tartották meg Noviszádon a dunabánsági orvosi kamara közgyűlését dr. Nenadovics Jovan elnök vezetése mellett. A közgyűlés iránt nagy érdeklődés mutatkozott orvosi körökben, mert sikerült a múltban fennálló ellentéteket az egyes pártok és frakciók között elsimitani és egységes listát felállítani.

A közgyűlés megnyitása után dr. Krsztics Váza az orvosi kamarára titkára olvasta fel jelentését a kamara múlt évi munkásságáról. A jelentés szerint az összes jugoszláviai orvosi kamarák közül a noviszádinak van a legtöbb tagja, mert a Dunabánságban 1150 gyakorló orvos működik. A jelentés hangzott, hogy a kamarát munkásságában sok körülmény zavarta és ezért nem tudott olyan eredményeket elérni, amilyeneket kellett volna. Rámutat arra, hogy az egészségügyi községek orvosainak helyzetét a Dunabánságban rendelettel szabályozták, de ez a rendelet egyáltalán nem kedvező az orvosokra nézve. A rendelet az orvosokat teljesen kiszolgáltatja a községek bizottságoknak, amelyek nemcsak az orvosok fizetését állapítják meg, hanem még munkájukra is befolyást gyakorolhatnak. Sok panasz hangzott el a vasutas orvosok részéről is.

A közgyűlésen többen szólaltak fel, akik az orvosi kar sérelmeit tették szóvá.

A vita befejeztével a régi vezetőség dr. Nenadovics Jovan elnökkel az élen benyújtotta lemondását és nem is jelölte újból magát. A közgyűlésen megegyezéses listát állítottak fel, amelynek vezetője dr. Kalenic Radivoj noviszádi orvos. A közgyűlés a Kalenic listán jelölteket választotta meg az orvosi kamara élére.

Hét halottja van a palesztinai zavargásoknak

Jeruzsálemből jelentik: Hivatalos körökben az újabb palesztinai zavargásokat kommunista izgatásra vezetik vissza.

Az elmúlt héten a zavargásoknak 7 halálos áldozata volt,

ötvenhárman pedig megsebesültek. A zavargásokra való tekintettel az angol főmegbízott, aki most érkezett vissza Jeruzsálembé, messzemenő felhatalmazást kapott védelmi intézkedések tételére.

Ruszinszko önkormányzatot kap

Prágából jelenti a csehszlovák távirati iroda: A minisztérium tudomásulvette a kisantant és Magyarország Csehszlovákiához való gazdasági viszonyának kapcsolatos különböző rendelkezésekre vonatkozó jelentést, majd elvben elfogadta azt a törvényjavaslatot, amely ruszinszko kormánybiztoság jogi helyzetének szabályozását, valamint a Ruszinszko önkormányzatára vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. Az előkészítő munkálatok befejezése után a törvényjavaslat áprilisban kerül a képviselőház elé.

HIREK

A SZENATUS ULÉSE

A szenátus tegnapi ülésén Popovics Dáka szenátor indítványára közfelkiáltással egyhanguan szavazták meg a legfelsőbb államigazgatásának a koronára és régensségre vonatkozó részét.

Az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalásán Popovics L. Milán kijelentette, hogy a szemcska-mitrovicai fegyház valóságos kommunista fakultás.

Szótartotta Ludajics Milos szentai ügyvéd esetét, akit először a szombori törvényszék, majd a noviszádi semmitörvényszék is elítélt, de már másnap egy évi haladékot kapott büntetése kitöltésére.

Dr. Szubotics Niko igazságügyi miniszter válaszában kijelentette, hogy van valami igaz abban, amit Popovics Milán mondott és ezért foglalkoznak azzal a kérdéssel, hogyan lehetne az összes kommunistaikat egy fegyintézetben összpontosítani.

Az igazságügyi tárcát többek között hozzászólása után megszavazta a szenátus.

Nagyheti szeriartások rendezte a bácskopoljai katolikus templomban. Az egész nagyhéten a hivatalos szentmisét reggel nyolc órakor, nagyesütörtökön és nagypénteken azonban 9 órakor tartják. Nagypénteken a 9 órai mise után szentbeszéd lesz. Nagyszomban és nagyesütörtökön délután 3 órakor veespernye. Nagypénteken délután 3 órakor keresztúti ájtatosság és utána veespernye. Ezeket a veespernyéket Jeremiás próféta siralmait éneklik. Nagyszomban reggel 7 órakor tűz és vízszentelés. A feltámadási körmenet nagyszomban este 6 órakor indul.

A noviknezseváci selyemgyár hírei. A földművelésügyi miniszter felemelte a selyemhernyó gubójának beváltási árát. Ezentúl az elsőrendű gubóért 14, a másodikosztályúért 3 és a harmadosztályúért 3 dinárt fizetnek. — A noviknezseváci selyemgyár most be rendezkedik ejtőernyők részére szükséges selyem gyártására.

Halálozás. Sulyos csapás érte Würtz Jakab szíváci tanítót. Tizenhat esztendő Béla fia náthában megbetegedett és 9 napig tartó szenvedés után meghalt a szombori kórházban. Holttestét Szivácra szállították és ott temették el nagy részvétellel.

Drága volt a pálinka. Jódal Sándor bácskogradistai bádógosmester pénteken meghívta Fehér Dezső nevű kereskedő ismerősét özv. Kozma Mária kocsmájába egy fityóka pálinkára. Az egy fityókából több is lett és a két ember alaposan felöntött a garatra. Amikor hazafelé igyekeztek hozzájuk csatlakozott Bogár Viktoria Jódal régi ismerőse, akivel együtt Fehér hazáig kísérte Jódalt. Jódal otthon lefeküdt és amikor felébredt, megdöbbenve vette észre, hogy pénztárcájából hiányzik hatszáz dinár. Feljelentést tett a csendőrségen, amely nyomozást indított.

Nagy képaució Noviszádon

A Lengyel képszalón, amely a Králya Alekszandra uca 22 számú házban, az örmény templommal szemben nyitotta meg nagy tárlatát, a husvétünnep előtt lehetővé akarja tenni minden képbáratnak, hogy olcsó pénzt is értékes festményt vásárolhasson magának. A régebbi aukciókból visszamaradt neves festők képeit igen olcsón árulja ki.

A legjobbnevű festők műveit lehetly módon hihetetlen olcsó áron beszerezni.

A husvétünnep tárlaton oly nagyszámú képet mutatnak be, amelyek orosz, magyar, osztrák, francia és holland festők képei, hogy minden műbárat a saját érdekében cselekszik, amikor felkeresi a Lengyel-szalón aukcióját és ott a neki legjobban megfelelő képek közül válogat. Az aukció már csak rövid ideig marad nyitva és ezért is ajánlatos mindenki nek, aki lakását művészi festményekkel akarja ékesíteni, minél előbb felkeresni az örmény templommal szemben lévő képtárlatot.

Néhány d'n'ros sikkasztás miatt hét nap. A noviszádi törvényszéken Makszimovics Szveti szlav törvényszéki elnök hármastanácsa minap tárgyalta Martin Misa volt glózsáni községségi pénztáros sikkasztási ügyét. Martin ellen az volt a vád, hogy egy-egy ízben elcsikasztott 80, illetőleg 40 dinárt és azonkívül több ízben 5, 10, illetőleg 15 dinárt vett fel jogtalanul a pénztárból és azt a saját javára használta. Martin a bíróság előtt ártatlanságát hangoztatta. Azzal védekezett, hogy ő mindig annyit könyvelt el, amennyi pénzt kapott és ő nem tehet arról, hogy ha esetleg amiatt, mivel az előírásokat nem tudta pontosan, zavar támadt a könyvelésben. A bíróság csak egy esetben találta a vádlottat bűnösnek és hétnapi elzárásra ítélte.

Kanizsai hírek. Özv. Matkovic Lajosné szül. Halász Anna 57 éves kanizsai asszony a lakásában felakasztotta magát és meghalt. Tettét betegsége miatt követte el. — A bécsi gőzhajótársaság Ernst nevű hajója a kinyitott kanizsai hajóútnál való áthaladást erősen megsértette a hajóhidat. A kár négyezer dinár, amelyet a hajótársaság megtérít. A közlekedést most két napig kompenzálják a Tiszán át. — Hirt József kertész feljelentést tett a rendőrségen, hogy a réten levő veteményeskertjéből ismeretlen tettes több kertészeti munkaeszközt ellopott.

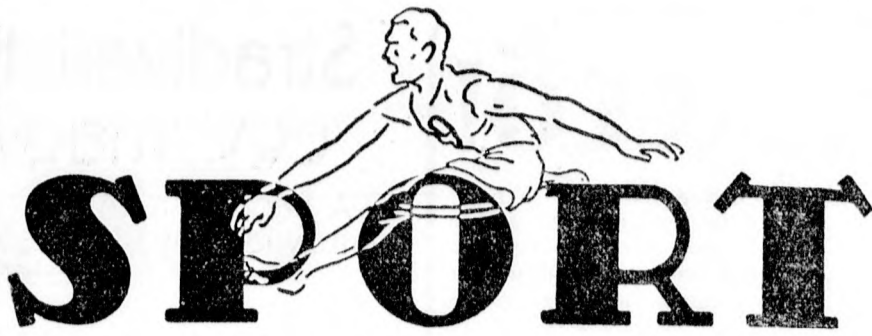
NYIKAPOTT A NAK MITROVICÁN

A NAK tegnap délután Mitrovicán játszott bajnoki mérkőzést s azt a Gragvanszkival szemben 1:3 arányban elveszítette. A mérkőzésről részletes leírást holnap számmunkban közlünk. A tegnapi eredmények után a noviszádi alszövetség elsőosztályú bajnokságában ez a sorrend: 1. Vojvodina 14, 2. ZsSK 13, 3. NAK 10, 4. Mácsva 7, 5. Gragvanszki 6, 6. Rádnicski 5 és 7. Makkabi 3 ponttal.

ADA:

BAK-PLAVA ZVEZDA

2:1 (1:1)
Elsőosztályú bajnoki, bíró Terzin. A középszámu közönség előtt lejátszott mérkőzést a bácskogradistai csapat megérdemelten nyerte, bár a vezető a Plava Zvezda szerezte meg tizenegyesből, amit Gyokios értékesített. Terzin jó bíró volt. A Plava Zvezda vezetése folytán a tiszai csoport sereg hajtója lett.

SPORT

Nem hozott meglepetést a noviszádi mérkőzés

ZsSK - Makkabi 3:0 (0:0)

Tegnap délután olyan szépséges időjárás volt Noviszádon, mintha már áprilist íránk. Ragyogó napsütés és szitáló eső ötpercenként váltakozott, de még ez sem tudta visszariasztani a közönséget a Karagyorgye pályától, amelyen mintegy ezer ember gyűlt össze a Makkabi-ZsSK bajnoki mérkőzés megtekintésére. A sorsdöntő meccs természetesen kivonult a teljes Makkabi tábor, de sokan jöttek el Ingyijáról és ott voltak a Vojvodina és NAK hívei is, akik abban bíztak, hogy a Makkabi meglepetést csinál és a ZsSK legyőzésével megkönnyíti az ő helyzetüket.

A meglepetés azonban elmaradt az ingyijai vasutascsapat biztosan győzött s a győzelmé, ha nem is ilyen arányban, teljesen megérdemelt. A hullámzó játék képének talán az eldöntetlen jobban megfelelt volna, de a ZsSK még akkor is jobb csapatnak bizonyult, amikor látszólag a Makkabi volt fölényben.

Szép, kiforrott és eredményes futballt játszik a ZsSK. Minden játékos nagyszerűen kezeli a labdát, az összjátékuk kitűnő s a csatársor a tervszerűen átgondolt és véghezvitt támadásokat remek lövésekkel fejezi be. Nagyszerű a kondíciójuk is, látszik, hogy komolyan treníroznak s a mérkőzés végéig, amikor a Makkabi már csak lézengett, még mindig olyan frissek voltak, mintha csak most kezdték volna. Éppen ezért a játékuk is ragányos és gyors, ami ellen nehéz védekezni. Nagy hibája azonban ennek a kitűnő együttesnek, hogy némely játékosuk túlerélyes, egyik-másik kimondottan durva. (Mit csinálnak ezek otthon, a saját pályájukon, ha idegenben is ilyen bátrak?) Egyénileg Vulovics kapus, Zsivkovic középfedezet, Rilly középcsatár s a veszélyes Mihajlovics-Kovacsévs balszárny magaslott ki, de a többiek is megfeleltek.

A Makkabi ösz óta lényegesen javult s a kiesés réme lelkes, önfeláldozó játékra sarkalta az egész csapatot. A ZsSK ellen azonban ezek az erények nem voltak elégségesek. Hiába volt a védelem hősi munkája, a fedezet-sor lankadatlan szorgalma és hiába voltak itt-ott szép egyéni akciók, ha a csapatnak nincs tervszerű támadásokra képes csatársora s ha ez a csatársor egyáltalában nem tud löni. A Makkabi helyenként nagy fölényben volt, de akkor is az volt a benyomása az embernek, hogy gólt csak véletlenül tud elérni, nem a saját erejéből. Emellett még a balszerecsene is üldözte s megfosztotta

attól az egy-két góltól, amire két ségtelenül rászolgált. Egyénileg Szvirsevics kitűnően védett, a gólokról nem tehet. A Braun-Majtány hátvédpár óriási munkát végzett, de az utolsó negyedórában már elvesztette a fejét, ami nem is csoda. A fedezet-sorban Schaeffer volt a legjobb, az ő kiállítása után Wellner magaslott ki ebből a sorból, amelynek Alacker végig megbízható harmadik tagja volt. A védekezésben mind a hárman nagyszerűt nyújtottak, de a csatársor támogatására már nem volt erejük. Ez is hozzájárult ahhoz, hogy a csatárok ereje és tudománya a tizenhatosnál csodót mondott s lövések helyett csak gurították a labdát.

A mérkőzést Szamardzsija tárgyilagosan vezette, bár több súlyos hibát követett el mindkét fél kárára.

A két csapat a következőképpen állt fel:

ZsSK Vulovics — Sztéfanovics, Bányás — Rilly II., Zsifkovic III, Jancsics — Jamzsek, Zsifkovic IV., Rilly I., Mihajlovics és Kovacsévs.

Makkabi: Szvirsevics — Braun, Majtány II., — Alacker, Schaeffer, Wellner — Bein, Szénássy, Schossberger, Tomcsányi és Rechnitzer.

A Makkabi kezdi a játékot, enyhén széltől támogatva s mindjárt több veszélyes lerohanással igazolja azokat, akik meglepetést vártak. Tomcsányi gyönyörű fejese a léccet surolja, majd Schossberger tör ki, de a tizenhatosnál jól felvágják. A bíró nem látot semmit, pedig tiszta tizenegyes volt. (Ezt később azzal-tette jóvá, hogy a Makkabi ellen sem ítél meg egy jogerős tizenegyest kezelésért.) Lassan azonban feljön a ZsSK is, támadásai gyorsak és veszélyesek s helyenként még trükkökre is van idejük. Az egész első félidő hullámzó játékkal telik el s a góltalan félidő a kiváló védelmek munkáját dicséri.

Szünet után ismét a Makkabi támad negyedóráig, de minden eredmény nélkül, mert a csatársor lassu és puha. A nézőnek az a benyomása, hogy döntetlen lesz az eredmény, amikor nagy fordulat következik be: Rilly I. és Schaeffer összeakaszkoznak, a bíró mindkettőjüket kiállítja. Ez a kiállítás főleg a noviszádi csapatot sújtja, amely a legjobb fedezete nélkül fokozatosan visszaesik. A 28. percben megtörik a jég: Mihajlovics remek, sarkos lövését Szvirsevics nem tudja fogni s a ZsSK vezet 1:0-ra. Két perc múlva újabb gól születik, az ingyijai csatárok vilámgyorsan, ellenállhatatlanul tör-

nek a kapu felé, a labda lábról-lábra cikázik s végül Kovácvics szép lövéssel a hálóba küldi. 2:0. Most már döntő fölénybe jut a vendégcsapat, a Makkabi-védelmében megzavarodik s a 39. percben kapuelőtti kavargásnál Majtány a saját hálójába rugja a labdát, bár lehet, hogy nélküle is jutott volna a gólvonalon.

A ZsSK tehát 3:0-ra győzött s ezzel a két ponttal erősen megközelítette a Vojvodinát. Utóbbinak

14 pontja van, a ZsSK-nak 13, de egy mérkőzéssel kevesebbet játszott, mint a riválisa. A Makkabi helyzete viszont kezd reménytelené válnis most már aligha menekül meg az utolsó helytől.

Egyéb noviszádi eredmények:
Rádnicski—Makkabi 5:0 (3:0), fűsági bajnoki.
Szlávia—Karagyorgye 2:1 (1:0) II. oszt. bajnoki.
ZsAK—Istra 2:2 (2:0), II. oszt. bajnoki.

Szuboticán tegnap három bajnoki mérkőzést játszottak

A Szand eidöntetlenül játszott a vasutas csapattal

Szuboticán tegnap három első osztályú bajnoki mérkőzés volt, amelyek közül kettő a SzAND pályáin, egy pedig a Bácska szombori-uti sporttelepén került lebonyolításra.

SZLÁVIA—SPORT 4:1 (3:0)

Lozanov gyenge biráskodása mellett mindvégig unalmas játékot mutatott a két csapat.

SzAND—ZsAK 2:2 (1:0)

Dr. Bogdanovics vezette a szép mérkőzést, meglehetősen gyengén. A 800 főnyi közönség nagy érdeklődéssel nézte a játékot, amelyet azonban erősen befolyásolt a szél is. Az első félidőben a széllel játszó ZsAK valóságos leszózással kapujához a SzAND-ot és a piros-fehérek csak lefutásokkal kísérleteztek. Egy ilyen lefutás hozta meg Mészáros jobbszélső révén a SzAND gólját is.

A második félidőben a ZsAK játékosai erősen rákapcsoltak és Jányics a 20. majd a 25. percben

lőtt góljaival meg is szerzi a vezetést. Az öröm azonban nem tart sokáig, mert a lelkesen játszó SzAND csatársorból Alács gólt rug és ezzel 2:2 arányban eldöntetlené teszi a mérkőzést. — A ZsAK a mérkőzés végén elkeseredett finisbe fog, de gólhoz ez nem juttatja.

BÁCSKA—ZRINYSZKI 4:1 (2:0)

A harmadik bajnoki mérkőzést a Bácska szombori-uti pályáján játszották Veliszavljevics bíró vezetésével. A Bácska nem játszotta ki rendes formáját és inkább a szerencse juttatta ilyen nagyarányú győzelemhez. A Bácska góljait Vujkovic (3) és Gábrić, a Zrinyszki becsületgólját Horváth II. rugta.

A piros-fehérek a második félidőben nagyszerű finist vágtak ki és ezzel szerezték meg a győzelmet is. A Zrinyszki nem játszott olyan jól, mint az elmúlt vasárnap.

BÁCSKATÓPOLA:

JAK—VRBASZI SC 3:3 (0:0)

Elsőosztályú bajnoki, bíró Rudics. A mérkőzésre ideális futballidőben, mint egy 500 néző volt kíváncsi, akiknek változatos és végig izgalmas játékban volt részük. Az első félidő gól nélkül telik el, mert mindkét csapatban jobbak a védelmek, mint a csatársorok. Szünet után Strumpf egymásután 2 gólt lő, ekkor a JAK erősíti az iramot és Gergely szépít az eredményen. A 26. percben Nikolics tizenegyesből megszerzi a vendégcsapat harmadik gólját, mire a JAK közönsége biztatóra hatalmas finist vág ki s Szirtsenek a 35. majd a 44. percben lőtt góljaival megmért egy pontot. A VSC legjobb emberei Kunz, Nikolics, Acs és Gótz voltak míg a JAK-ból Csikós, Turay, Szirtes és Gergely tüntek ki. Rudics kifogásalanul vezette a mérkőzést.

SZTARIBECSEJ:

GRAGYANSZKI—SZLÁVIA 3:1 (0:0)

A helyi derbi szépszámu közönség volt kíváncsi. A mérkőzés egyenrangú ellenfelek küzdése volt, a Gragyanszki oldalán volt a nagyobb tudás, viszont a Szlávia oldalán a nagyobb lelkesedés. Góltalan félidő után a II. félidő 6. percében Milovanov megszerzi a vezetést a Gragyanszkinak, majd a 12. percben ugyanő 2:0-ra növeli az eredményt. A 28. percben a Szlávia szabadrúgásból szépít Kovácvics révén s a 80. percben Budisin tizenegyesből beállítja a végeredményt. A győztes csapatból Dolovac, Cserveny, Budisin és Károlyi, a vesztes csapatból Radics, Sági, Arnovlyevics és Jélics tüntek ki. Ruzmann bíró hibátlanul és erős kézzel vezette a játékot, a második félidő 14. percében kiállította a Gragyanszki-ból Nagyot és a Szláviából Szabót.

BEZDÁNI S. E.—SZOMBORI ZsAK 3:0 (1:0)

Beleszlin vezette a bajnoki mérkőzést, amely meglehetősen gyenge sportot nyújtott. A bezdáni csapat hiányzó tagjait a Zágrebból hazatért Tibor, Horváth II. és Vukovic I. helyettesítették, de játékuken nagyon érezhető volt az edzés hiánya. A szombori ZsAK sokkal szebb játékot nyújtott, mint a múlt héten a Sport. A szomboriak legjobbjai a fedezetek voltak, míg a bezdáni csapatban Hermann kapus nyújtotta a legjobbat. A fedezetsorban Gábrić középfedezet, a csatársorban pedig Jeszenszki és Limburger érdemelnek említést. A bezdániai góljait az első félidő 22. percében Ruff fejessel, a II. félidő első percében Limburger fejessel, a 27. percben pedig Vukovic I. lőtte.

VIZIPÓLÓ-EREDMÉNYEK A MAGYAR NEMZETI LIGÁBAN

A magyar nemzeti ligában tegnap lejátszott mérkőzések közül a Hungária—Nemzeti találkozása keltette a legnagyobb érdeklődést, mert ettől sokan meglepetést vártak. A Hungária azonban biztosan győzött. Óriási formában van a Ferencváros is, amely 10:0-ra verte a veszélyesnek tartott Kispestet. Az Újpest 15:0-ra verte a III. kerületet, amely azonban a liga leggyengébb együttese s így a vizipólószerű gólarány nem kelt meglepetést. Szegeden a Booskai győzött, míg a Phöbus—Elektromos küzdelem erős harc után a Phöbus győzelmével végződött.

Eredmények:

Booskai—Szeged FC 2:0 (0:0)
Phöbus—Elektromos 2:1 (1:0)
Ferencváros—Kispest 10:0 (5:0)
Hungária—Nemzeti 3:0 (2:0)
Újpest—III. Kerület 15:0 (8:0)

Olsson svéd bíró a második félidő 30. percében lefújta az osztrák-olasz Európa kupa mérkőzést

Ausztria—Olaszország 2:0 (1:0)

Bécsben találkozott egymással a két csapat. Nagy érdeklődés előzte meg a mérkőzést, amelynek vezetésére Olsson svéd bíró kérték fel. Olsson bíró azonban nem volt alkalmas ennek a heves és mindvégig erős mérkőzésnek a levezetésére és ezért igen sokszor került sor összeütkezésre: a játékosok között, amibe még a két ország labdarúgó sportjának vezetői is több ízben beavatkoztak. A mérkőzést minduntalan megszakították a bírói ítélettel elégedetlenkedő játékosok tiltakozásai és Ebersthaler dr. osztrák, valamint Pozzo olasz csapatkapitányok megjelenése a játéktéren. A bíró végül is a befejezés előtt lefújta a játékot.

Az első félidő nagy irammal kezdődött és egyenlő erejű ellenfelek küzdelmét hozta. Az osztrákok hazai pályán a közönségtől biztatva többet támadtak és Jerusalemnak sikerült is az első félidő vége felé megszereznie az osztrákoknak az első gólt.

A második félidőben is heves küzdelem alakult ki, amelynek során Jerusalemet kiállította a bíró. Az 5. percben durva összeütkezésre került a sor osztrák és olasz játékosok között, úgy, hogy Adameket hordágyon kellett kivinni a pályáról. A közönség óriási lármával kísérte a pályán lejátszódó jeleneteket és a csapatvezetők is mind a pályára rohantak, végül mégis helyreállt a rend és a csapatok folytathatták a játékot. Az izgalom lecsillaputával is-

mét erős harc fejlődött és a 18. percben az olasz kapu előtt álló Zischeket hátulról szabálytalanul lökték, mire Olsson bíró az olaszok minden tiltakozása ellenére tizenegyeset ítelt. A büntetőrugást Stroh rugta és lapos lövése védtelenül jutott a hálóba. Így a második félidő 18. percében már 2:0 arányban vezetett az osztrák csapat.

A második gól után még erősebb játék alakult ki és Olsson bíró szinte tehetetlen volt, nem tudta a mérkőzést fogni és egymás után estek a durvaságok. A 30. percben az olasz kapu előtt egymást lökték a játékosok, mire Olsson bíró egyszerre lefújta a mérkőzést és kijelentette, hogy ilyen körülmények között nem tudja a játékot tovább vezetni. A bíró e kijelentése után a határbírákkal, együtt elhagyta a pályát. A két csapat játékosai először csodálkozva nézték egymást majd megindultak az öltözők felé, elől az olaszok, utánuk az osztrákok. A közönség tombolva tüntetett a bíró ellen, majd a maga csapatát éltette.

A mérkőzés az Európa-kupaért folyt és pontokra ment. Olsson bíró egyedülálló eljárása azonban most nagy gondot okoz majd a kupabizottságnak, hogy mit tegyen. Itélje-e meg a pontokat az osztrákoknak vagy rendeljen-e el új mérkőzést. Erre csak a legközelebbi kupakonferencia tud választ adni.

Jugoszlávia tartalék csapatának újabb bravurja

Jugoszlávia—B. S. K. 2:2 (1:0)

Sonnenberg feltűnően gyenge biráskodása mellett játszott a Jugoszlávia tartalék csapata a BSK csapata ellen. A Jugoszlávia mindvégig nagy fölényben volt és ha Sonnenberg bíró nem ítelt volna meg jogtalan tizenegyeset a Jugoszlávia ellen, meg is nyerte volna a mérkőzést.

A Jugoszlávia az első félidőben már 1:0 arányban vezetett, amikor Sonnen-

berg bíró büntetőt ítelt meg ellenük, de Surdonya mellé rugta. A második félidőben Miloszlavjevics 2:0-ra növelte a Jugoszlávia fölényét, amikor Radovanovic egy tizenegyesből gólt ér el a BSK javára. A 42. percben Stevovic még egy gólt lő és így sikerült a BSK-nek a kiegyenlítés.

A bíró a II. félidőben Marjánovicot kiállította, de később visszaengedte.

A Tri Zvezde hatalmas győze me Szomborban

Szomborban tegnap két bajnoki mérkőzést játszottak. Az esős idő miatt az első mérkőzésen, amely fél három óra körül kezdődött, egyáltalán nem volt közönség. A második mérkőzést azonban a rosz idő ellenére is igen sokan nézték végig. Először a

SZOMBORI SPORT—SZRPSZKI MILETICSI SC 3:1

eredményrel végződött mérkőzést játszották le a közönség teljes részvétele mellett. Tipikusan vidéki játékot mutatott a két csapat és így érthető, hogy a szombori közönség nem is volt kíváncsi a játékra.

A második mérkőzés már nagyobb közönséget vonzott és ez végig ki is tartott a pályán.

TRI ZVEZDE—ZsAK 7:0 (4:0)

mérkőzés valóságos macska-egér harc

volt. A szombori ZsAK egyáltalán nem volt komoly ellenfele az apatini csapatnak. A Tri Zvezde óriási fölényben játszott és úgy érte el góljait, ahogyan akarta. A szomboriak igyekeztek ugyan mutatni valamit, de semmi akciójuk nem sikerült. Amikor a második félidőben látták, hogy minden akaratauk hiábavaló, nem is erőltették már a magukat és így a Tri Zvezde két ponttal gazdagabban hagyta el Szombort, ahol az adott hét gól ellenében egyet sem kapott.

TÖBBI LIGA EREDMÉNYEK:

Zagreb: Gragyanszki-HASK 4:0.
Szplit: Hajduk—szarajevói Szlávia 3:1.

ZAGREB: Konkordia-BASZK 2:0

KÜLFÖLDI EREDMÉNYEK

Németország—Franciaország 4:0 (2:0). Stuttgartban 75.000 néző előtt az olasz Bralassina vezetése mellett mérkőzött a két csapat.

Franciaországban is kikapott a Jugoszlávia

Dublini mérkőzés után a beográdi Jugoszlávia a franciaországi Roubaix-be utazott, ahol szombaton délután játszotta második külföldi mérkőzését az ottani Excelsior és Racing kombinált csapata ellen. A mérkőzés a Jugoszlávia 1:4 (1:2) arányú súlyos vereségével végződött, bár a csatársort kivéve, az egész együttes sokkal jobban játszott ezuttal, mint Irországban. A csatársor azonban teljesen gólképtelennek bizonyult és így a franciák győztek, bár sokkal kevesebbet támadtak, mint a Jugoszlávia. A beográdi csapat legjobb embere ismét Gyokics fedezet volt egyetlen gólját a 8. percben Lojancsics lőtte. Ez a vereség főleg azért kellemetlen, mert a Jugoszláviát, akárcsak Dublinban, itt is mint Jugoszlávia válogatott csapatát reklámozták.

A magyar birkózók legyőzték az olaszokat

A budapesti Városi Színházban, szombaton este óriási érdeklődés mellett bonyolították le a harmadik magyar-olasz birkózóversenyt, amelyet Magyarország nyert meg 4:3 arányban. A valóságban a magyar fölény sokal nagyobb volt, mint az eredmény mutatná, mert a magyar birkózók mind a négy győzelmüket tussal szerezték, míg az olaszok egy győzelemhez tussal, kettőhöz pedig a pontozóbírák jóvoltából jutottak. Feltűnést kelt, hogy Kárpáti vereséget szenvedett, de mentségére szolgál, hogy a görög-római birkózás nem az ő specialitása, mert az olimpiai baj-

nokságot is a szabadfogású birkózásban szerezte.

Eredmények: Fecske tussal győz Freppicioni ellen, Tozzi pontozással győz Kárpáti ellen, Galegatti (olasz) ugyancsak pontozással Rihetky ellen, Frey tussal Bertoli ellen, Silvestri tussal Göndör ellen, Lőrincz tussal Mollió ellen és Bóbis (magyar) tussal Lotati ellen.

A közönség többször zajosan tüntetett a zsűri ellen, amelynek 2-2 magyar és olasz tagja volt a német Huer elnöklésével.

Hét válogatott mérkőzés lesz áprilisban

A jövő hónap műsorán a következő válogatott mérkőzések szerepelnek:

11-én: Svájc—Magyarország, Európa-kupa mérkőzés Baselben, Párisban Franciaország—Olaszország és Toursban Franciaország — Csehszlovákia (amatőrök).

18-án: Románia—Csehszlovákia, Bukarestben a kisantantserlegért és Belgium—Svájc Brüsszelben.

25-én: Olaszország — Magyarország Európa-kupa mérkőzés Torinóban és Németország—Belgium Hannoverben.

Újabb pontot adott le az Arsenal

Az angol liga szombati fordulója hatalmas meglepetéseket hozott. Az Arsenal nem tudott otthon győzni a Birmingham ellen s ugyanakkor a Charlton, a másik vezető csapat 5:0 arányban vereséget szenvedett. Ilyenformán most az Arsenalnak 44, a Charltonnak meg csak 43 pontja van.

Érdekes, hogy a harmadik helyezett Middlesbrough is nagy vereséget szenvedett, viszont a negyedik helyen álló és Budapestre készülő Manchester City értékes döntetlent ért el az Everton pályáján.

Az eredmények:

Arsenal — Birmingham 1:1, Bolton Wanderers — West Bromwich Albion 4:1, Brentford—Middlesbrough 4:1, Derby County—Charlton Athletic 5:0, Everton—Manchester City 1:1, Huddersfield Town — Portsmouth 1:2, Manchester United — Grimsby Town 1:1, Preston North End—Leeds United 1:0, Sheffield Wednesday—Liverpool 1:2, Sunderland—Chelsea 2:3, Wolverhampton Wanderers—Stoke City 2:1.

Langenus vezeti a svájci-magyar mérkőzést

Április 11-én Baselben Svájc—Magyarország válogatott mérkőzés lesz a Svehla-serlegért. A mérkőzésre a svájci szövetség által ajánlott három játékvezető közül az MLSz a belga Langeust fogadta el.

Newyorkban smét Cunningham győzött

A múlt héten a Madison Square Gardenben újabb fedettpályaversenyt rendeztek, amelyen a legjobb amerikai középtávúfutók közül az olasz Beccali is résztvett. A verseny távja 1 mérföld volt s azt ismét Cunningham nyerte 4 perc 8.1 mp idővel, San Romani centiméterekkel második, Beccali 4 perc 8.8 mp-es idővel harmadik és Venzke negyedik lett. Az elért kitűnő időkből ítélve a magyar Szabó Miklós ezen a versenyen is legfeljebb második-harmadik lehetett volna, mert az USA futói most vannak formájuk tetőpontján.

TENISZ-CSARNOK ÉPÜL BUDAPESTEN

A magyar teniszezőknek — akárcsak a jugoszlávoknak is — régi panasza, hogy fedettpálya hiányában csak nyáron játszhatnak s így nagy hátrányban vannak a külföldiekkel szemben. Ezt a hiányt most rövidesen orvosolják, mert készre lépél a budapesti Városligetben az első modern, magyar tenisz-csarnok, három pályával és 1500 ülőhellyel. A teniszcsarnok egyik része lesz a magyar földművelésügyi minisztérium által tervezett virágkiállítás csarnokának s az építkezése még a tavasz folyamán megkezdődik.

(25)

Ettől kezdve furcsa átalakulás látszódtott le Don Miguel életében. Ez a kalmárlelkű férfi, aki az arany iránti szerelmen kívül semmi más érzést nem ismert eddigi életében, aki nappalait részegen a ludta át és majd minden éjszakáját vad dorbézolásban töltötte, csöndes és visszavonult valamelyik palotájának legbelső szobájába, maga elé tette a leány fényképét és boldogságos ábrándképeket szőtt arról az időpontról, amikor Manuáli szépséges mostohaleánya már az ő felesége lesz. Szerette volna siettetni az időt, hogy ez minél hamarabb bekövetkezzék. A Kék-hegyek legszebb csucsán pedig, Spanyolországból hozatott műépítészekkel, megtervezette s fölépíttette azt a csodálatos hófehér márványkastélyt, amelyet álompalotának nevezett el és ahová vissza akart vonulni hitvesével az ünnepélyes esküvő és a nászut után...

Az álompalota elkészült, fényűző berendezése királyi kastélynak is büszkesége lett volna. Don Miguel egymásután vásárolta és szállíttatta az álompalotába a szebbnél-szebb butorokat, szőnyegeket, festményeket, csillárokat és egyéb értékeket. Mindennap személyesen járta be az álompalotát száz termét és csak azután vonult vissza valamelyik városi palotájába, hogy a fénykép előtt tovább szője ábrándképeit, amelyek nemsokára megvalósulnak.

Három hónappal ezelőtt járt utoljára Manuála Lima városában. Akkor állapodtak meg abban, hogy a menyasszonyt egy kisebb hajón hozza Délamerikába. Ez a hajó nagypéntek ünnepén fog megérkezni, hogy a menyasszony még szépen kipihenhesse magát és friss, kipihent, csodálatos szépségében jelenhessen meg az oltár előtt husvét vasárnapján, amikor megtartják a fényes esküvőt. A külön hajót azért kívánta Don Miguel, hogy menyasszonya megérkezése ne keltsen nagy feltűnést s a limaiak csak husvét vasárnapján lássák meg, menyasszonyi ruhában, az ő oldalán és az ő karjában tonva liliomkarjait.

Manuála elutazott és ettől kezdve Don Miguel már nem érdekeltte egyéb, mint az álompalota és a kikötőben épülő ezüst vitorlás, amelyen nászutra akart menni fiatal hitvesével...

Az asszonytalan nászhajó

Virágvasárnapján, a tavaszi napfény szikrázásában, már ott ringatózó az óceán ezüstsínű vitorlás az óceán kék hullámain.

Olyan gyönyörű és olyan hihetetlen szép látvány volt, mintha nem is valóság, hanem a mesék ezüstös bűvölete lenne. Mintha csak pillanatokra jelent volna meg itt a limai kikötőben, hogy elkápráztassa az emberszemeket és aztán eltűnjék, mint az álmom, ami csak a mesék birodalmában, a mesék tengerén válhatik valósággá. Színzüst volt minden rajta, csillogva nézegette magát benne a nap aranygolyója. Szinezüstnek lát-

szottak még a vitorlák selymei is. Mindenki tudta, hogy Don Miguel Tarragona nászhajója ez és a rakparton annyian bámészkodtak állandóan, hogy forgalmi zavart keletkezett. Hiába volt azonban a rendőrök minden erőlködése, a tömeg újra meg újra összeverődött, hogy tovább gyönyörködjen ebben az ezüstsínű vitorlásban, amelyhez foghatót még soha nem láttak.

— Olyan mint egy óriási ezüst sirály, — mondták az emberek.

— Mégis igaz, — tették hozzá halkán az epesebbek, — hogy Don Miguelnek ezüstsínű vitorlái is vannak. A márványbányák legszebb leiből építtette az álompalotát a Kék-hegyek ormán, ez a vitorlás pedig az Amazon nábobjának ezüst-gazdagságát akarja jelképezni...

Senki nem mondott ellent, mert a sárga irigység még azoknak a szívének is megmarkolta, akik eddig úgy viselkedtek, mintha minden földi kincsnek fittyet hányának. Ez az ezüstsínű vitorlás azonban már nekik is sok volt és bármennyire szerették volna lecsöndesíteni háborgó érzéseiket, nem sikerült.

A kacér limai asszonyok és leányok még tovább mentek és bizony, nem egyszer hallatszott ijágyesféle megjegyzés vagy sóhajlás:

— Ezen a nászhajón szívesen ennék én is Don Miguel asszonya!

— Képzelem, milyen csunya lehet a menyasszony — jegyezte meg az epés vénleány —, hogy ilyen csodahajóra van szükség a nászutazáshoz!

— Hallgass! — szólt rá az egyik komolyabb asszony. — A menyasszonyt még senki nem látta közülünk! Addig tehát ne mondjunk itéletet a szépségéről. Különbben is, ne feledd el, hogy Don Miguelnek annyi a pénze, amivel akár a világ legszebb leányát is megvásárolhatja feleségnek!

— De hát ki a menyasszony? — hallatszott most az a kérdés, ami valamennyiüket izgatta, amire választ akartak, de amire senki nem birt felelni. Nem maradt más hátra, mint tovább bámolni a csodálatos ezüstsínű vitorlást, ami ott ringatózó az óceán kék hullámain, a tavaszi napfény szikrázásában.

(Folytatjuk!)

Reggeli Újság

Urednitelvo i administracija
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Noviszád, Kr. Petra II. (Futoski put) 30
Telefon: 21-37, éjjel 20-56
Felelős kiadó: Andreo Demšar
Pretpisara — Blazozob Ferenc
Pretpisara — Blazozob Ferenc
Egy óra 200.- dinár
Két óra 400.- dinár
Három óra 550.- dinár
Félévre 1200.- dinár
Egész évre 2400.- dinár
Izlazi svakodnevno Megjelenik naponta
Post. čekovni račun — Prateljski odnosi
Zagreb, 44.892

URANIA MOZI
Ma szenzációs kettős műsor:
Mai hősök (Helden von heute)
A legszebb és legnagyobb repülőfilm **VALLACE BEERY-vel**
„AUDIOSZKOPIK“
Az első plasztikus hangosfilm.

Nyomatott az Uránia nyomdai műintézet és kiadóvállalat körforgógépén, felelős: Frank József, Kralja Petra II. (Futoski put) 30